

ՀԱՅ ՄԱՅՐԵՐՈՒՆ

Ձե՛զի, հայ մայրեր, ընծայ՝ բացեղէմ՝
Գարմամ ծաղիկներն, առտւումն ցալեր,
Գե՛ղն որ կը պննէ վեհաւթիւնն աւէն,
Փա՛ռքն որ կերտեցին մեր հայ մարտիկներ:

Մայրեր, հայ մայրեր, լուսոյ տկուններ,
Ո՛վ դուք հայ կեանքի հրեղէն ալեր,
Դուք հոսեցուցիք մեր սրտերուն մէջ
Յանժմ ըլլալու ջերմութիւնն անշէջ:

Ի՞նչ խորհուրդներով, բոլորով շաղկիւն
Մեր հոգիներն ուր՝ փափում, մշտակալ՝

Սիրոյ, մեծութեան սրլացն երկնածիզ
Կոթողներ ե գերք լեռն Հիւսայայ:

Ի՞նչ հուրով, լոյսով արբեցուցիք մեզ
Որ հայ աւիւնով, կրքով ու ալի
Ամէն գիշերուան վերեւ՝ բացակէզ
Մեր սիրտն արշալոյս միջրբն կը բացուի:

Ա՛խ, արեւն ըլլաք ոսկեգոծ մնամ,
Սիրտս իբրեւ գրքիչ անոր մէջ խորած,
Մէն մի տըրտիկի՝ բառով մ'ազուական
Ձեր փառքն երգէի, ձեր փառքն անվայսեմ:

Ա. ՍՈՓՈՒԿԵԱՆ

Ք Ր Ո Ն Ի Կ

Ընդհանուր կացութիւնը եւ մեր ազգային
դատը. — Գաղաքական ընդհանուր կացութիւնը
կը շարունակէ մնալ մութ, եւ նոյն իսկ կը դառ-
նայ հետզհետէ աւելի կնճռոտ ու ձգտեալ:

Անգլո-ամերիկեան պլօքը եւ Ռորսդային
Միութիւնը ներկայ ըրալէի գրեթէ բոլոր էական
հարցերուն մասին իրենց անհամաձայնութիւնը
կը փռեն, մերթ շատ բունն ձեռով: «Ձեր ազգա-
յին հարցին Միացեալ Ազգերու օրակարգին մէջ
գրուիլը եւ ոեւէ լուծում մը ստանալը՝ կարելի
զարժեցնելու համար սպասելու էք չստերու հաշ-
ման ըրալէին», հիմայ ամէն ինչ ստանձ է, կարծի
է», ըսաւ մեզի Պ. Ժօրժ Պիտո, որ այն ատեն
Ֆրանսայի վարչապետ ու արտաքին գործոց նա-
խարար էր, երբ քանի՛ մը Ֆրանսացի մեծանուն
հայասէր անձնաւորութեանց հետ զանցինք իրեն
հետ տեսակցութիւն մը ունենալու: Այդ հարման
ժամը (17-րդ տիւ տէժիլ) դեռ հեռու է հասած ըլ-
լալէ: Ընդհակառակն, ստուեր կը թուին հետզ-
հետէ աւելի կարծրանալ. մինչդեռ մեր դատին
խաղաղ լուծման համար անհրաժեշտ է որ ազա-
տասը ի ձեռն ազդէր՝ որուն գերման Հիթլէրեան
բռնակալութիւնը ջախջախելու համար միացան՝

փոխադարձ, զիջողութիւններով բոլոր կարեւոր
հարցերը համաձայնութեամբ լուծելու տիրական
ուղղութիւնն ընդգրկեն: Եթէ երկու հակառակուն
միջեւ լիակատար համաձայնութիւն մը չգոյանայ
եւ իրենց վէճերը երրորդ համաշխարհային պա-
տերազմի մը յանդէն, ատիկա ամբողջ աշխարհի
համար ամենամեծ դժբախտութիւն մը պիտի ըլ-
լայ, իսկ մեր թանկագին հայրենիքին, Ռորսդա-
յին Հայաստանին համար, որ՝ ընդդիմադիր եր-
կու վիթխարի զանգուածներուն մէջտեղը «ոտքի
տակ» տեղ մը կը դառնուի, ահաւոր աղէտ մը պի-
տի ըլլայ, ա՛յնքան զոհարեութիւններով ու
տքնայան աշխատութեամբ վերականգնուած մեր
ազգային տունը Քարուքանդ պիտի ընէ: Ձեռ
կարծեք սակայն որ այդպիսի աշխարհաստան
բաղիւստ մը անխուսափելի դառնայ: Ամէն պա-
րագայի մէջ, անիկա մօտալու չի կրնար ըլլալ:
Ազատական ազգերը որոնք Հիթլէրեան Գերմա-
նիային յաղթե՛ն, ամենամեծ զոհարեութիւն-
ներու գնով այդ յաղթ. նակը շահեցան, յոգնած
են, դժուար բէ՛ն անոնց ղեկավարները համարձա-
կին իրենց ժողովուրդներու զլիւնն նոր պատե-
րագմի մը աղէտը շղթայազերծել փութալ: Ան-